

Եղիշե Չարենց

Կնոտենանք մի իրիկուն Հավերժական Կապույտին

Կնոտենանք մի իրիկուն Հավերժական Կապույտին
Կնոտենա երկրի հեռուն Հավերժական Կապույտին...

Վերջի՛ն սիրով կհամբուրեմ քո ոտները հոգնաբեկ.
Դու կնեռնես՝ նայվածքդ հեռուն՝ Հավերժական Կապույտին...

Եվ մարմինը քո խնկաբույր հնամենի խունկեղեզ
Կայրեմ որպես գոհաբերում Հավերժական Կապույտին...

Կարս 1916

Մոսկվա 1917